

temne smrti,
sam s sabo
kakor mrak nad deteljo,
v katerem luna
prisluškuje.

NOČ

Pavle Zidar

Zapasla se je noč na poti moji,
z očmi predrtimi drhtim
ob njej,
ko voda ji je vrat
nemiren,
nebo je polno
razcvetelih vej.
Budim se sredi trav neutolažljivo
kakor čriček,
po licih pesem
mi drsi,
temna
kakor kamenje.

O noč na poti moji,
v oči in roke
si mi dana!